

Sygn. akt IX Ka 409/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Mirosław Wiśniewski**

Sędziowie - **SSO Barbara Plewińska**

- **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Protokolant - **st. sek. sąd. Anna Ryłow**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Grażyny Roszkowskiej,**

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013r.,

sprawy **G. C.** – w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

na skutek apelacji wniesionej przez **obrońcę G. C.** od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 16 maja 2013r., sygn. akt IIK 70/13

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że karę łączną orzeczoną w punkcie „I” wyroku łagodzi do kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok **utrzymuje w mocy;**

III. zwalnia G. C. od obowiązku ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, którymi **obciąża Skarb Państwa.**

Sygn. akt IX Ka 409/13

UZASADNIENIE

G. C. został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 22 września 2008 r., sygn. akt II K 274/08, za czyny z art. 280 § 1 kk i art. 279§1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w nocy z 8/9 maja 2008 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt VI K 615/08, za czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i art. 11§2 kk, popełniony 6 lutego 2008 r., na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat, której wykonanie zarządzono.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 16 maja 2013 roku (sygn. akt II K 70/13)

I. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach Sądu Rejonowego w Grudziądzu w sprawach o sygnaturach:

II K 274/08 i VI K 615/08, wymierzył skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 577 kpk oznaczył dzień 13.11.2012 r., od którego należy liczyć początek odbywania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i zaliczył skazanemu na poczet tejże kary okres odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Grudziądzu w sprawie II K 274/08 od dnia 13-11-2012 r. i dalsze biegnące od tej daty oraz tymczasowego aresztowania w sprawie II K 274/08 od dnia 10 czerwca 2008 r. do 22 września 2008 r.

III. stwierdził, że postanowienia łączonych wyroków nie objęte niniejszym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

IV. zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca skazanego zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze łącznej.**

Wyrokowi zarzucił rażącą surowość orzeczenia o karze łącznej poprzez wymierzenie jej w zbyt wysokim wymiarze co było wynikiem nienależytej oceny okoliczności łagodzących.

W związku z powyższym zarzutem obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej kary łącznej do poziomu 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się w części zasadna, a uwzględnienie podniesionego w niej zarzutu doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej tamże kary łącznej.

O ile sąd meriti nie mylił się przesądając, że zachodziły warunki do połączenia węzłem kary łącznej kar orzeczonych wyrokami w sprawach II K 274/08 oraz VI K 615/08, o tyle jednak nie można się z sądem zgodzić by skazany zasługiwał na karę łączną w wymiarze 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem sądu odwoławczego kara ta jest zbyt surowa.

Sąd Rejonowy dysponował możliwością orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w każdym wymiarze mieszczącym się w granicach od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych) do 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych). Wymierzając więc karę łączną 4 lat i 2 miesięcy zastosował zasadę asperacji zbliżoną do zasady całkowitej kumulacji. Orzekając taką karę łączną sąd meriti zaakcentował dotychczasową karalność skazanego oraz fakt, że po wydaniu wyroków uciekł on z kraju by uniknąć osadzenia w zakładzie karnym.

Nie kwestionując jednoznacznie negatywnej wymowy wskazanych powyżej okoliczności oraz przyznając, że niewątpliwie działają one na niekorzyść skazanego, to jednak należy pamiętać, że wymierzając karę łączną należy mieć baczenie na konieczność zapewnienia realizacji celów kary ale również - a może przede wszystkim - należy dostosować jej wymiar do relacji występujących między czynami objętymi łączonymi wyrokami. Relacje te sprowadzają się do określenia jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum o jakim mowa w art. 86 §1 kk.

Wymierzając więc karę łączną stosuje się wprawdzie zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości jednak te elementy muszą być analizowane przez pryzmat związków przedmiotowo – podmiotowych oraz czasowo – przestrzennych jakie występują pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie to właśnie analiza tychże związków uzasadnia przekonanie, iż cele kary spełni kara łączna w niższych niż orzeczony przez sąd I instancji wymiarze, a jest to kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Między czynami zachodzi ścisły związek przedmiotowy gdyż skazany dopuścił się przestępstw tego samego rodzaju, mianowicie przeciwko mieniu. Dostrzegalny jest też bliski związek czasowy gdyż czyny dzieli okres 3 miesięcy oraz zachodzi

więz miejscowa bowiem przestępstwa skazany popełnił w jednym mieście –w G.. Związki te sąd meriti nadmiernie zlekceważył, do czego zresztą przyznał się w pisemnym uzasadnieniu wyroku wskazując, że jego zdaniem to dotychczasowa postawa skazanego ma decydujące znaczenie dla wymiaru kary łącznej, lecz z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. W okolicznościach sprawy nie trzeba sięgać aż po karę przekraczającą 4 lata pozbawienia wolności by kara osiągnęła wobec skazanego swoje cele zwłaszcza, że skazany podejmuje starania o ustabilizowanie życia, co przejawia się chociażby podjęciem pracy i założeniem rodziny. Istotne przy tym jest to, że od ostatniego wyroku skazującego minęły 4 lata. Deklaracjom więc skazanego o chęci zmiany swojego zachowania i życiu zgodnie z prawem w chwili obecnej nie sposób odmówić szczerości.

W świetle powyższych okoliczności, uznając wymierzoną przez Sąd Rejonowy karę łączną za rażąco surową, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i karę tę złagodził do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Tak ukształtowana kara będzie wystarczająca do spełnienia wobec skazanego celów kary.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku bądź zmiany z urzędu, dlatego też zaskarżony wyrok utrzymał w pozostałej części w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwalniając skazanego od ponoszenia tychże kosztów a wydatkami postępowania odwoławczego obciążając Skarb Państwa, albowiem przemawia za tym sytuacja osobista i majątkowa skazanego.